

5

vrata divjih vetrov
vrata v prihodnost

6

in potem morje
s svojo molčečo večnostjo

7

zapri okno

v daljnih krajih sva blodila
razpad runa in ladje
in drugo nama odseva v očeh

na gričih življenja in smrti
sva bila v poeidi
kjer vise naše sence
in nam odmerjajo rojstvo in smrt

sedem sušnih let sva hodila
s kamni v grlu s cviljenjem
zanikrne stare ptice v žepu
zli psi besed so naju raztrgali

toda še preden je prišla kirka
sva ukradla vsak svojo senco
in zbežala z njo proti obali
edina preživela z ladje

jutri bova vrt zasadila na novo
začela bova s travo tišine
zdaj zaspiva utrujena sva

zapri okno